

fandt Sted den 17. Marts. Lovforslaget har altsaa med nogen Afbrydelse været behandlet i Folketinget i et Par Aar, og dette tyder paa, at det er et meget indgribende Omraade, man her beskæftiger sig med. Der rejser sig jo ogsaa det Spørgsmaal, om ikke andre Virksomheder med lige saa stor Ret kunde trænge til Fritagelse for Natarbejde. Jeg kunde f. Eks. nævne Trykkerifaget, hvor Arbejdet vist er lige saa sundhedsfarligt og maaske ogsaa lige saa anstrengende som i Bagerifaget. Er Nødvendigheden for at skaffe os Aviser, der er skrevne, satte og trykte om Natten, større eller mindre end Nødvendigheden for os at skaffe friskbagt Brød? Og saaledes kunde der vist nævnes mange flere Virksomheder med Natarbejde.

Jeg skal ikke nu ved første Behandling komme nærmere ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, det maa jo henvises til et Udvalg, hvor der vil blive Lejlighed til — forhaabentlig med Bistand af den højtærede Minister — at finde en Løsning, der ikke svækker, men styrker Lysten til at fremskaffe Værdier for Samfundet, og som ikke mere end absolut nødvendigt indskrænker Retten til at arbejde. Den højtærede Minister udtalte, at Arbejderne i Bagerierne er afskaarne fra at kunne nyde den Kultur, som andre Mennesker, der ikke arbejder om Natten, men kan arbejde om Dagen, kan glæde sig ved, og er afskaarne fra at leve sammen med deres Familie, de kan ikke virke for Opdragelsen af deres Børn o. s. v., o. s. v. Men akkurat det samme kan siges om andre, og jeg mener, at Vedtagelsen af et Lovforslag som dette og navnlig det Ændringsforslag, der var stillet ved tredje Behandling i Folketinget, vil blive et Indgreb i den personlige Frihed af en saadan Art, at det i hvert Fald, forinden vi gaar til at vedtage det, nøje maa overvejes. Mit Parti vil ikke paa nogen Maade lægge den Sag unødvendige Hindringer i Vejen, men efter at Lovforslaget har været til en saa indgaaende Behandling i Folketinget, som det har, saa tænker jeg mig dog alligevel, at selv den højtærede Minister vil indrømme Landstinget saa megen Tid, at vi kan faa Lejlighed til i et Udvalg at se paa og konferere med Ministeren om denne Sag, som det har taget saa lang Tid at komme til Enighed om i Folketinget. Jeg vil i hvert Fald tillade mig, naar Tiden kommer dertil, at foreslaa, at vi henviser Sagen til et Udvalg, ikke fordi det er min eller mit Partis Mening, at Sagen skal syltes, men fordi

jeg mener, at der er Grund til at faa den oplyst og forklaret, saaledes at vi, inden vi vedtager Lovforslaget, er klare over, hvordan hele Stillingen er, og om der ikke var Mulighed for, at vi ved fælles Forstaaelse og velvilligt Arbejde — jeg tænker her navnlig paa den højtærede Minister — kunde faa et Resultat, som ogsaa de i Sagen interesserede kan være tilfredse med.

Tvede: Det foreliggende Lovforslag er fremkommet efter en Forhandling mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne i Faget, og jeg tror derfor, vi kan være sikre paa, at Fagets Interesser er vel varetagne. Men er Befolkningens Interesser varetagne? Ministeren har i Folketinget stærkt argumenteret for, at der ikke maatte foretages Ændringer i Lovforslaget, som det var fremsat: „Jeg maa alvorligt henstille, at Ændringsforslaget frafalder, thi man er i Bagerifaget en Modstander deraf. Et stort Antal Mestre og alle Svende er imod det“. Saadan omtrent faldt den højtærede Ministers Ord efter Folketingstidende Sp. 3990, det var i alt Fald hans Mening, at der ikke maatte røres ved Lovforslaget. Naar jeg gennemlæser dette, staar det mig ikke saa ganske klart, at Befolkningens Interesser er varetagne, thi der staar i et Bilag til Lovforslaget, som det var fremsat, at det ikke kunde gennemføres — i hvert Fald saa vidt jeg forstaar — uden at medføre en Brødfordyrelse for Samfundet. Det er med Hensyn til de kontinuerligt drevne Brødfabrikker blevet oplyst, at Produktionen, naar Virksomheden skal ligge stille mellem 8 Aften og 4 Morgen, nedsættes ikke med en Trediedel, men ud over 50 pCt., hvilket nødvendiggør Opførelsen af nye Bagerier eller Udvidelsen af bestaaende, og det anføres, at dette vil koste Millioner af Kroner. Nu ved jeg ikke, hvorfra Pengene til Forrentningen af disse Udvidelser skal tages uden gennem Betalingen for Brødet, og som Følge deraf vil det almindelige Næringsmiddel Rugbrød blive fordyret, hvor meget, kan jeg ikke af det foreliggende Materiale se, men at der vil blive en Fordyrelse, kan der vel neppe være Tvivl om. Dette synes det at være betænkeligt at gaa ind paa for Lovgivningsmagten, der vel skal varetage de næringsdrivendes Interesser, men ogsaa maa se paa det hele Samfunds Vel.

Der findes endvidere i dette Lovforslag Bestemmelser om, at Ejeren af en Virksomhed ikke skal have Ret til at ar-